

Sygn. akt VIII U 1445/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2016 roku w Lublinie

sprawy K. Z.

z udziałem S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania K. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 22 lipca 2015 roku znak (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. Z., podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek S. P., podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i ubezpieczenie zdrowotne za okres od marca 2015 roku do czerwca 2015 roku, obliczoną od wynagrodzenia miesięcznego w wysokości 4000 (cztery tysiące) złotych.

Sygn. akt VIII U 1445/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił dla K. Z. wynagrodzenie na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę, tj. 1.750,00 zł i stwierdził, że podstawa wymiaru składek z tytułu umowy o pracę zawartej przez nią z płatnikiem S. P. za miesiące: marzec, kwiecień i maj 2015 roku na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe wynosi 1.750,00 zł, a na ubezpieczenie zdrowotne 1.510,07 zł, za miesiąc czerwiec 2015 roku na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe wynosi 116,67 zł (podstawa ustalona proporcjonalnie do liczby dni wykonanej pracy w miesiącu czerwcu 2015 roku, licząc od podstawy 1.750,00 zł), a podstawa na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 1.734,00 zł.

W uzasadnieniu wskazano, iż z przedłożonych przez płatnika dokumentów wynika, że umowa o pracę została zawarta na czas nieokreślony od 2 marca 2015 roku. Zgodnie z umową K. Z. została zatrudniona na stanowisku masażystki w pełnym wymiarze czasu pracy z ustalonym wynagrodzeniem za pracę w kwocie 4.000,00 zł. W ocenie Oddziału analiza zgromadzonych dokumentów nie potwierdza posiadanego przez K. Z. doświadczenia i kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku masażystki. Płatnik nie wskazał wiarygodnych okoliczności uzasadniających konieczność zatrudnienia pracownika w osobie K. Z., nie podał rezultatów jej pracy, wobec powyższego trudno dać

wiarę, że jej obecność w firmie była niezbędna. W związku z powyższym w ocenie organu rentowego, wynagrodzenie K. Z. nie jest adekwatne do wykonywanej pracy i ustalonego zakresu obowiązków. Organ rentowy stwierdził, iż ustalone wynagrodzenie w wysokości 4.000,00 zł określono, aby uzyskać świadczenia od wyższej podstawy wymiaru składek (decyzja k. 22-24 akt ZUS).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła K. Z. w dniu 25 sierpnia 2015 roku, wnosząc o jej zmianę poprzez uznanie, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w okresie zatrudnienia u S. P. stanowiła kwota 4.000,00 zł tj. zadeklarowana przez płatnika składek (odwołanie k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 5-7 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

S. P. od grudnia 2014 roku prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). Jest to salon kosmetyczny przy ul. (...) w L.. S. P. potrzebowała masażysty do salonu i w związku z tym zamieściła ogłoszenie na stronie internetowej (...). Wnioskodawczyni ukończyła liceum ogólnokształcące i policealną szkołę medyczną w zawodzie technik-masażysta w czerwcu 2015 roku. Na początku czwartego semestru zaczęła już szukać pracy, wcześniej pracowała w L. w kasie, w garmażerze. Na (...) szukała różnych ogłoszeń o pracę i znalazła ogłoszenie S. P., która poszukiwała masażystki do salonu kosmetycznego. Napisała jej wiadomość przez ten portal, wysłała jej CV i po kilku dniach umówiły się na rozmowę. Wcześniej wnioskodawczyni i S. P. nie znały się.

W dniu 27 lutego 2015 S. P. roku zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony z K. Z.. Na jej podstawie K. Z. została zatrudniona od dnia 2 marca 2015 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku masażystki. W umowie o pracę ustalone zostało wynagrodzenie 4000,00 zł brutto, tj. 2850,00 netto. Przed zawarciem umowy K. Z. wykonała masaż klasyczny dla teściowej S. P., bo chciała sprawdzić jej umiejętności praktyczne (umowa o pracę – akta osobowe k. 25 a.s., zeznania świadka J. K. k. 32v a.s., zeznania K. Z. k. 17v, 33 a.s., zeznania S. P. k. 33 a.s.).

Do zakresu obowiązków wnioskodawczyni na zajmowanym stanowisku należało między innymi: utrzymanie czystości w miejscu wykonywania pracy, wykonywanie usług z zakresu masażu rehabilitacyjnego i relaksacyjnego zgodnie ze sztuką, obsługa klienta, wykonywanie sterylizacji narzędzi w autoklawie. Zakres uprawnień obejmował wykonywanie masażu: gorącymi kamieniami, ziołowymi stemplami, bańką chińską, S. oraz uprawnienie do obsługi maszyn i urządzeń w miejscu wykonywania pracy w tym autoklawu. W rzeczywistości wnioskodawczyni robiła praktycznie wszystko, była menadżerem, prowadziła salon kosmetyczny, gdy nie było S. P., odbierała telefony, umawiała klientki. S. P. wykonywała zabiegi kosmetyczne po wcześniejszym umówieniu się telefonicznym. Wnioskodawczyni natomiast cały czas przebywała w salonie od 10 do 18, ewentualnie zostawała dłużej, jak była taka potrzeba. Oprócz tego wykonywała masaże, sprzątała po masażach i po zabiegach S. P.. Klienci przychodzili z ulotek. Wnioskodawczyni nie wykonywała masażu rehabilitacyjnych, tylko relaksacyjne. Średnio wykonywała 3 masaże dziennie, w tym masaż rąk, twarzy, masaż bańką chińską, drenaż limfatyczny. Zajmowało jej to około 1,5 do 3 godzin dziennie. Oprócz tego wnioskodawczyni wykonywała drobne zabiegi typu regulacja brwi, henna, depilacja wąsika, pielęgnacja dłoni i stóp. Resztę czasu podawała kawę, herbatę klientkom S. P., sprzątała salon, odbierała telefony (zakres czynności pracownika – akta osobowe k. 25 a.s., rejestr wykonywanych zabiegów przez K. Z. k. 25 a.s, zeznania świadków J. K. k. 32v a.s., R. Z. k. 32v-33 a.s., zeznania K. Z. k. 17v, 33 a.s., zeznania S. P. k. 33 a.s.).

Wnioskodawczyni, poza ukończeniem policealnej szkoły medycznej w zawodzie technik-masażysta, ukończyła także szereg kursów z zakresu wykonywania różnego rodzaju masażu. Oprócz wnioskodawczyni S. P. nikogo nie zatrudniała. Wnioskodawczyni dojeżdżała do pracy codziennie z Ł.. Koszty dojazdu pokrywała we własnym zakresie tj. około 200 zł miesięcznie. Podjęła pracę 2 marca 2015 roku, a 3 czerwca 2015 roku poszła na zwolnienie lekarskie, bo była w siódmym miesiącu ciąży. W dacie zawierania umowy o pracę była w czwartym miesiącu ciąży. Nie powiedziała o tym S. P. w dacie zawierania umowy, a dopiero na początku maja 2015 roku. W dniu (...)roku wnioskodawczyni urodziła córkę i przebywa na urlopie macierzyńskim. Przychody uzyskiwane przez S. P. z salonu kosmetycznego były różne od

2000 do 4000 zł lub czasami więcej miesięcznie (świadcstwo ukończenia liceum i zaświadczenia o odbyciach kursach – akta osobowe k. 25 a.s., zeznania K. Z. k. 17v, 33 a.s., zeznania S. P. k. 33 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów zawartych w aktach ZUS oraz aktach osobowych wnioskodawczyni K. Z.. Dowody z dokumentów nie budziły wątpliwości oraz nie były kwestionowane przez strony toteż brak było podstaw do odmówienia im waloru wiarygodności. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach świadków J. K. i R. Z., które Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były spójne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Wszystkie te osoby podawały zbieżne ze sobą okoliczności i potrafiły wyjaśnić skąd posiadają wiedzę na dany temat. Wszystkie te osoby miały bezpośredni kontakt z wnioskodawczynią i były świadkami wykonywanej przez nią pracy na rzecz pracodawcy S. P..

Sąd oparł się także na zeznaniach wnioskodawczyni i S. P. przesłuchanych w trybie art. 299 kpc, gdyż podawane przez nie fakty były spójne z tymi, które wskazali powołani świadkowie. Żadna z podawanych przez wnioskodawczynię i S. P. okoliczności nie wzbudziła wątpliwości Sądu co do prawdziwości czy rzetelności. Zarówno wnioskodawczyni jak i S. P. potrafiła wytłumaczyć motywy swojego działania i cel podejmowanych decyzji.

Oceniając zeznania stron i świadków Sąd doszedł zatem do przekonania, iż zasługują one na wiarę odnośnie okoliczności zatrudnienia K. Z., świadczenia przez nią pracy w firmie (...) oraz ustalonego przez strony wynagrodzenia.

Odwołanie wnioskodawczyni K. Z. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie sprowadzał się do oceny, czy organ rentowy zasadnie obniżył podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne dla wnioskodawczyni.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 11 ust. 1 i art. 12 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j.: Dz. U. z 2015 roku, poz. 121) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi dla takich osób, zgodnie z przepisem art. 18 ust. 1 ustawy przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 ustawy, to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu m.in. zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe (art. 20 ust. 1 ustawy).

O uznaniu stosunku łączącego dwie osoby za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy. W myśl art. 22 k.p. przez nawiązanie takiego stosunku pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Umowa o pracę wywołuje skutek nie tylko bezpośredni, ustalający wzajemne stosunki między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalszy, gdyż umówione wynagrodzenie za pracę kształtuje również stosunek ubezpieczenia społecznego, określa wysokość składki ubezpieczeniowej i w konsekwencji prowadzi do uzyskania świadczeń na odpowiednim poziomie.

W sprawie niniejszej przedmiotem sporu było to czy wnioskodawczyni rzeczywiście wykonywała pracę w ramach stosunku pracy w firmie (...) oraz czy ustalone za tę pracę wynagrodzenie było adekwatne do wykonywanych czynności. Organ rentowy zarzucał bowiem wnioskodawczyni, że zawarła powyższą umowę jedynie w celu uzyskania wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego w postaci zasiłku macierzyńskiego.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób nie budzący wątpliwości wykazało, że wnioskodawczyni z dniem 2 marca 2015 roku zawarła z S. P. umowę o pracę podejmując zatrudnienie w prowadzonej przez nią firmie (...). Nie budzi także żadnych wątpliwości Sądu, że wnioskodawczyni pracę tę faktycznie wykonywała, o czym świadczą nie tylko dowody z dokumentów, ale także powoływane wyżej zeznania świadków.

Po szczegółowej analizie dowodów zebranych w sprawie Sąd nie podzielił poglądu reprezentowanego przez organ rentowy, jakoby wynagrodzenie w kwocie 4.000,00 zł brutto było zawyżone na potrzeby uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Nakład wykonywanej przez wnioskodawczynię pracy w salonie kosmetycznym uzasadniał takie wynagrodzenie.

Zarzuty organu rentowego opierają się jedynie na bezpodstawnej negacji stanu faktycznego i nie znajdują żadnego oparcia w dowodach zgromadzonych w sprawie. Organ rentowy swoją decyzję uzasadnił właściwie jedynie tym, że S. P. zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony z osobą bez doświadczenia zawodowego i już z tego faktu wywiódł wniosek o jej pozorności. Takie rozstrzygnięcie w sprawie niniejszej nie może się ostać z uwagi na wykazane w postępowaniu okoliczności świadczące o tym, że wnioskodawczyni faktycznie podjęła pracę w firmie (...) w dniu 2 marca 2015 roku i wykonywała ją nieprzerwanie do chwili pójścia na zwolnienie lekarskie, tj. do dnia 2 czerwca 2015 roku.

Także wynagrodzenie wnioskodawczyni ustalone na poziomie 4.000,00 zł brutto zostało, zdaniem Sądu, ustalone w sposób adekwatny do jej rzeczywistych obowiązków. Wykazany w postępowaniu dowodowym zakres czynności wnioskodawczyni był szeroki i oprócz wykonywania masażu oraz drobnych zabiegów typu regulacja brwi, henna, depilacja wąsika, pielęgnacja dłoni i stóp, wnioskodawczyni robiła praktycznie wszystko. Była menadżerem, prowadziła salon kosmetyczny, gdy nie było S. P., odbierała telefony, umawiała klientki, sprzątała salon po masażach i zabiegach wykonywanych przez S. P.. Wnioskodawczyni przebywała w salonie od 10 do 18, ewentualnie zostawała dłużej, jak była taka potrzeba. Ponadto wnioskodawczyni dojeżdżała do pracy codziennie z Ł. i koszty dojazdu pokrywała we własnym zakresie tj. około 200 zł miesięcznie.

Ponadto należy podkreślić, iż wnioskodawczyni ukończyła policealną szkołę medyczną w zawodzie technik-masażysta, a także szereg kursów z zakresu wykonywania różnego rodzaju masażu.

W związku z powyższym kwota 4000,00 zł jest zdaniem Sądu odpowiednia do jej kwalifikacji i zakresu obowiązków i nie jest w żadnym razie rażąco wygórowana. Zatem ocena wysokości ustalonego przez strony stosunku pracy wynagrodzenia nie stanowiła celowego działania pracodawcy i nie miała na celu uzyskania świadczeń od wysokiej podstawy.

Całościowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż ustalone przez strony umowy wynagrodzenie nie przekraczało możliwości finansowych pracodawcy prowadzącego dobrze prosperującą firmę. Nadto S. P. w sposób logiczny i przekonujący uzasadniała zarówno powody zatrudnienia wnioskodawczyni jak i przyznanego jej wynagrodzenia. Zatem wysokość ustalonego przez strony stosunku pracy wynagrodzenia nie stanowiła celowego działania stron i nie miała na celu uzyskania świadczeń od wysokiej podstawy.

Okoliczności niniejszej sprawy wskazują, iż zakwestionowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokość wynagrodzenia, stanowiąca podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, została wypłacona na podstawie umowy zgodnej z prawem, zasadami współżycia społecznego i nie zmierzała do obejścia prawa.

Dlatego też, biorąc pod uwagę taki układ okoliczności faktycznych, Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować umowę o pracę wnioskodawczyni i wysokość jej wynagrodzenia i nie uwzględnił zarzutów organu rentowego. Wobec powyższego Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że dla K. Z. podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe a także ubezpieczenie zdrowotne za okres od marca 2015 roku do czerwca 2015 roku powinna zostać obliczona od wynagrodzenia miesięcznego w wysokości 4 000,00 zł.

Z tych względów i na podstawie powołanych przepisów oraz na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.